

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 1Obdo/43/2017
Identifikačné číslo spisu: 1710214179
Dátum vydania rozhodnutia: 24.10.2018
Meno a priezvisko: JUDr. Jana Hullová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:1710214179.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu GEOVRTY-DRILLROCK s.r.o., so sídlom v Žarnovici, Bystrická č. 901, IČO: 44 303 599, zastúpeného advokátkou JUDr. Evou Michalenkovou, so sídlom v Banskej Bystrici, Kuzmányho č. 5, proti žalovanej I. P., narodenej X. C. XXXX, bytom v J., Y. K. č. XX, zastúpenej advokátom JUDr. Ing. Branislavom Pechom, PhD., so sídlom v Nitre, Piaristická č. 2, o zaplatenie 24.386 € s príslušenstvom, vedenom na Okresnom súde Pezinok pod sp. zn. 26Cb/72/2011, o dovolaní žalovanej proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave č. k. 3Cob/285/2016-536, 3Cob/286/2016, 3Cob/287/2016 z 31. októbra 2016, takto

rozhodol:

I. Dovolanie žalovanej o d m i e t a .

II. Žalobca m á voči žalovanej n á r o k na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Pezinok (ďalej aj „súd prvej inštancie“) rozsudkom č. k. 26Cb/72/2011-474 z 13. apríla 2016 rozhodol o zamietnutí žaloby o zaplatenie sumy 24.386,- € s príslušenstvom a žalovanej priznal náhradu trov konania voči žalobcovi vo výške 100%. Predmetom sporu bolo zaplatenie ceny za dielo - vykonané vrtné práce, ktoré sa na základe Zmluvy o dielo č. GD-01/2010 z 15.05.2010 zhotoviteľ (žalobca) zaviazal vykonať podľa požiadaviek objednávateľky (pôvodnej žalovanej).

2. Na odvolanie žalobcu rozhodol Krajský súd v Bratislave (ďalej aj „odvolací súd“) uznesením č. k. 3Cob/285/2016-536, 3Cob/286/2016, 3Cob/287/2016 z 31. októbra 2016 tak, že rozsudok Okresného súdu Pezinok č. k. 26Cb/72/2011-474 z 13. apríla 2016 v napadnutej časti týkajúcej sa náhrady trov konania zmenil a žiadnej zo strán nepriznal náhradu trov konania. Ďalšími výrokmi potvrdil uznesenia Okresného súdu Pezinok č. k. 26Cb/72/2011-473 z 13. apríla 2016 a č. k. 26Cb/72/2011-144 zo 6. decembra 2012 o zamietnutí návrhu na prerušenie konania, pripustení vstupu žalovanej I. P. do konania ako žalovanej v 2. rade (k pôvodne žalovanej spoločnosti ENGE tech s.r.o., neskôr MH tech s.r.o. - poznámka dovolacieho súdu) a pripustení zmeny žaloby tak, aby povinnosťou plniť boli zaviazaní obaja žalovaní spoločne a nerozdielne. Žiadnej zo strán nepriznal náhradu trov odvolacieho konania.

3. Vo vzťahu k zmenenému výroku rozsudku Okresného súdu Pezinok o trovách konania odvolací súd poukázal na nesprávnosť rozhodnutia súdu prvej inštancie čo odôvodnil tým, že v rozhodnutej veci sú dané dôvody hodné osobitného zreteľa podľa ust. § 257 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej aj „CSP“), pre ktoré žalovanej nemala byť priznaná náhrada trov konania, hoci mala v spore plný úspech. Súd prvej inštancie žalobu v plnom rozsahu zamietol a na základe výsledku sporu (aplikujúc zásadu úspechu) úspešnej žalovanej priznal náhradu trov konania voči žalobcovi vo výške 100% v súlade s ust. § 142 ods. 1 a § 151 ods. 7 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku (ďalej aj „OSP“). Odvolací súd z hľadiska posúdenia prejednávanej veci a odvolacích námietok žalobcu považoval za rozhodujúce, že súd prvej inštancie vo svojom rozhodnutí vychádzal zo zásady úspechu žalovanej v spore, avšak nijakým spôsobom nezohľadnil osobitosť vzťahu medzi stranami sporu, priebeh konania od okamihu vstupu žalovanej do konania a tiež okolnosti, za akých bol nárok vo veci samej uplatnený na súde. Dané okolnosti je potrebné brať na zreteľ, pretože majú priamy vplyv na dôvodnosť záveru o priznaní nároku na náhradu trov konania. V tejto súvislosti prihliadol najmä na to, že žalovaná je bývalou konateľkou pôvodnej žalovanej (obchodnej spoločnosti ENGE tech, s.r.o., neskôr MH tech s.r.o. - poznámka dovolacieho súdu). I keď z obsahu spisu a ani zo záverov súdu prvej inštancie nevyplýva, že by nárok žalobcu na zaplatenie ceny za dielo nebol dôvodný (čo súd vyslovil aj v odôvodnení rozsudku), pričom pôvodná žalovaná ako objednávateľka diela túto skutočnosť nepoprela, na vzťah medzi žalovanou a žalobcom je potrebné nazeráť ako na špecifický vzťah strán sporu. Žalobcovi sa nepodarilo dosiahnuť uspokojenie svojho nároku od žalovanej spoločnosti MH tech s.r.o. z dôvodov, ktoré nastali v priebehu konania (preukázanie nedostatku majetku spoločnosti na úhradu záväzkov) s tým, že žalovaná ako jej konateľka konala v mene a na účet tejto spoločnosti, pričom pri výkone funkcie konateľky žalovaná preukázateľne nekonala v súlade s právom. Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd napadnutý výrok rozsudku súdu prvej inštancie zmenil tak, že žiadnej zo strán náhradu trov konania nepriznal. O trovách odvolacieho konania rozhodol podľa ust. § 396 ods. 1 v spojení s ust. § 257 CSP a s poukazom na dôvody hodné osobitného zreteľa, náhradu trov odvolacieho konania žiadnej zo strán nepriznal.

4. Proti zmeňujúcemu výroku uznesenia odvolacieho súdu, ako aj výroku o náhrade trov odvolacieho konania podala žalovaná (ďalej aj „dovolaiteľka“) dovolanie, v ktorom navrhla, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „dovolací súd“ alebo „NS SR“) uznesenie v napadnutej časti zrušil a vec vrátil odvolaciemu súdu na ďalšie konanie, alebo ho v tejto časti zmenil tak, že žalobcu zaviazal na náhradu trov prvostupňového, odvolacieho aj dovolacieho konania v prospech žalovanej. Prípustnosť dovolania odôvodnila s poukazom na ust. § 420 písm. f/ - súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, ďalej ust. § 421 ods. 1 písm. a/ CSP - rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu a ďalej tiež aj s poukazom na ust. § 421 ods. 1 písm. c/ CSP - rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, ktorá je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

5. Podľa názoru dovolateľky, odvolací súd porušil jej právo na spravodlivý súdny proces (§ 420 písm. f/ CSP), keď neoprávnene pristúpil k aplikácii ust. § 257 CSP bez toho, aby o zamýšľanom postupe včas upovedomil strany sporu a umožnil im vyjadriť sa k nemu. V danej súvislosti poukázala na rozsudok ESLP z 5. augusta 2013 v konaní o sťažnosti č. 9815/10, ako aj na rozhodnutia Ústavného súdu Českej republiky (sp. zn. II. ÚS 46/13, II. ÚS 828/06, II. ÚS 2994/14, I. ÚS 1593/15, I. ÚS 605/16), z ktorých vyplýva, že predpokladom aplikácie ustanovenia o nepriznaní náhrady trov konania, ak pre to existujú dôvody hodné osobitného zreteľa, je vytvorenie procesného priestoru umožňujúceho stranám sporu vyjadriť svoje stanovisko k prípadnému použitiu daného ustanovenia. Porušenie práva na spravodlivý súdny proces dovolateľka vidí tiež v arbitrárnosti a nepreskúmateľnosti napadnutých výrokov uznesenia odvolacieho súdu o náhrade trov konania z dôvodu nedostatočného až absentujúceho odôvodnenia. V súvislosti s aplikáciou ust. § 257 CSP bolo potrebné, aby súd vo svojom rozhodnutí dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré nebolo možné žalovanej nárok na náhradu trov konania priznať, riadne a presvedčivo odôvodnil (nález Ústavného súdu SR sp. zn. III. ÚS 119/03 a uznesenie NS SR sp. zn. 5Cdo/67/2010, tiež rozhodnutia ESLP Ruiz Torija vs. Španielsko z 9. decembra 1994, Hiro Balani vs.

Španielsko z 9. decembra 1994, Georgiadis vs. Grécko z 29. mája 1997 a Higgins vs. Francúzsko z 19. decembra 1998). V rozpore so zákonnými požiadavkami na odôvodnenie súdneho rozhodnutia je, keď odvolací súd svoje rozhodnutie o nároku na náhradu trov konania odôvodnil len všeobecne. O zmene napadnutého výroku o trovách prvostupňového konania, ako aj o nároku na náhradu trov odvolacieho konania súd rozhodol bez toho, aby dôvod hodný osobitného zreteľa (protiprávne konanie žalovanej) bližšie špecifikoval. Keďže vôbec neuviedol, aké konanie žalovanej (tiež pri výkone funkcie konateľky pôvodnej žalovanej) bolo v rozpore s právom, odôvodnenie rozhodnutia v napadnutej časti tvoria len neurčité tvrdenia, ktoré s ohľadom na obsah súdneho spisu nemožno považovať za dôvodné. Pri konštatácii protiprávneho konania žalovanej možno hovoriť o takom hodnotení skutkového stavu, ktoré sa líši od hodnotenia súdu prvej inštancie, preto za účelom doplnenia dokazovania bol odvolací súd povinný nariadiť pojednávanie. Nesprávnym bol aj postup odvolacieho súdu, ktorý ju poučil o nemožnosti podať dovolanie proti napadnutému výroku uznesenia odvolacieho súdu o trovách prvostupňového konania, hoci právo na podanie opravného prostriedku vyplýva priamo z toho, že sa jedná o zmeňujúce rozhodnutie odvolacieho súdu.

6. Dovolateľka prípustnosť dovolania vyvodzovala súčasne aj z ust. § 421 ods. 1 písm. a/ a c/ CSP s tým, že odvolací súd nesprávne právne posúdil jej nárok na náhradu trov prvostupňového a odvolacieho konania. Opätovne poukázala na nezákonnosť postupu odvolacieho súdu a nepreskúmateľnosť rozhodnutia v napadnutej časti. Poznamenala, že úvahy súdu o skutkových, ale aj právnych záveroch musia byť riadne a zrozumiteľne odôvodnené tak, aby nevznikli pochybnosti o zákonnosti rozhodnutia. Keďže odvolací súd svoje rozhodnutie v časti zmeňujúceho výroku o trovách konania riadne neodôvodnil, porušil jej právo na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia. Tiež zopakovala, že odvolací súd pochybil, keď poukázal na protiprávne konanie žalovanej, ktoré však bližšie nešpecifikoval. V danej súvislosti doplnila, že žalovaná nebola nikdy v žiadnom právnom vzťahu so žalobcom (v takom vzťahu bol pôvodne žalovaný subjekt - spoločnosť MH tech s.r.o.) a preto sa voči nemu nemohla dopustiť protiprávneho konania zakladajúceho zodpovednostný vzťah. Nesprávne právne posúdenie zo strany odvolacieho súdu smeruje k porušeniu ústavnej zásady prezumpcie neviny, nakoľko dovolateľka nebola právoplatne odsúdená a dokonca ani obžalovaná. Vychádzajúc z uvedeného odvolací súd sa v dovolaní napadnutej časti uznesenia úplne odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, pričom interpretácia a aplikácia ust. § 257 CSP bola nesprávna. Dotknuté ustanovenie § 257 CSP nie je možné interpretovať tak, že je aplikovateľné kedykoľvek a bez zreteľa na základné zásady rozhodovania o trovách konania. Musí ísť o celkom výnimočný prípad, ktorý musí byť v rozhodnutí aj náležite odôvodnený (uznesenie NS SR sp. zn. 2MCdo/17/2009). Dovolateľka poukázala aj na judikatúru NS SR, podľa ktorej rozhodnutie o nepriznaní trov konania nesmie nepriaznivo zasiahnuť do majetkovej sféry úspešnej strany sporu, k čomu v danom prípade nepochybne došlo, pretože dovolateľka je matkou troch maloletých detí a živiteľkou rodiny. Postup odvolacieho súdu preto považuje za svojvoľný a nezákonný. Dovolateľka je toho názoru, že v predmetnom spore týkajúcom sa zaplata peňažnej pohľadávky sa povinnosť nahradiť trovy konania spravuje predovšetkým zásadou úspechu v spore, pričom nie sú dané žiadne dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré by jej súd nemohol náhradu trov konania priznať.

7. Žalobca vo vyjadrení k dovolaniu žalovanej navrhol, aby odvolací súd podané dovolanie odmietol alebo ho ako nedôvodné zamietol. Vo vzťahu k dovolaciemu dôvodu podľa ust. § 421 ods. 1 CSP uviedol, že ho považuje za nesprávny, pretože dovolanie smeruje len proti zmeňujúcemu výroku uznesenia odvolacieho súdu o náhrade trov prvostupňového konania, kde prípustnosť dovolania je priamo vylúčená ust. § 421 ods. 2 CSP. Dovolací dôvod navyše nie je vymedzený spôsobom zodpovedajúcim dĺžke ust. § 432 ods. 1, 2 CSP. Nezrozumiteľnosť textu dovolania má za následok, že z neho nie je možné zistiť, v čom má spočívať nesprávnosť právneho posúdenia odvolacieho súdu, ani o ktorý právny predpis, resp. jeho konkrétne ustanovenie opiera žalovaná svoje úvahy týkajúce sa vady procesného postupu odvolacieho súdu. Ďalej vyvodzuje neprípustnosť dovolania aj z ust. § 422 ods. 1 písm. a/ CSP, keďže napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení (bez príslušenstva) neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy. K tvrdeniu žalovanej, že sa v súvislosti s predmetom sporu nedopustila žiadneho protiprávneho konania, žalobca odkazuje na obsah súdneho spisu Okresného súdu Pezinok sp. zn. 26Cb/72/2011, ktorý zahŕňa okrem iného aj upovedomenie o vznesení obvinenia proti žalovanej pre prečin zvýhodňovania veriteľa podľa ust. § 240 ods. 1, 2 Trestného zákona. Obvinenie

žalovanej zo závažnej ekonomickej trestnej činnosti spolu s inými právne významnými skutočnosťami vyplývajúcimi z predmetného súdneho spisu boli odvolaciemu súdu známe už v čase jeho rozhodovania, pričom tieto zohľadnil ako „dôvody hodné osobitného zreteľa“, pre ktoré žalovanej nepriznal náhradu trov prvostupňového a odvolacieho konania. Žalobca sa domnieva, že s ohľadom na konštatovanie existencie dôvodov hodných osobitného zreteľa v zmysle ust. § 257 CSP, odvolací súd nebol povinný zopakovať vo svojom rozhodnutí skutočnosti známe obom stranám z celého priebehu súdneho sporu. Pretože uznesením súd nerozhoduje vo veci samej, v súlade s ust. § 236 CSP postačuje jeho stručné odôvodnenie.

8. K vyjadreniu žalobcu zaslala žalovaná písomné vyjadrenie, v ktorom uviedla, že trvá na dôvodoch uvedených v dovolaní, pričom nesúhlasí s argumentáciou žalobcu, že dovolanie nie je prípustné podľa ust. § 422 ods. 1 písm. a/ CSP, nakoľko dovolaním nie je napadnutý výrok vo veci peňažného plnenia, ale výrok o náhrade trov konania, ktorého výška nie je doposiaľ súdom ustálená. Zároveň neakceptuje argumentáciu žalobcu o neprípustnosti dovolania podľa ust. § 421 ods. 2 CSP s odôvodnením, že odvolací súd napadnutým rozhodnutím nerozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa ust. § 357 písm. a/ až n/ CSP, ale o odvolaní žalobcu proti rozsudku vo veci samej a dovolanie je preto prípustné.

9. Z obsahu spisu vyplýva, že dovolanie žalovanej bolo podané dňa 2. januára 2017, t. j. za účinnosti Civilného sporového poriadku (účinnosť nadobudol dňa 1. júla 2016).

10. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd funkčne príslušný na rozhodnutie o dovolaní (ust. § 35 CSP), po zistení, že dovolanie bolo podané včas, na to oprávnenou osobou, v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), zastúpenou v súlade so zákonom (§ 429 ods. 1 CSP), bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP) pred samotným vecným prejednaním dovolania najskôr skúmal, či dovolanie je procesne prípustné.

11. Podľa ust. § 419 CSP, proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

12. Podľa ust. § 420 písm. f/ CSP, dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

13. Podľa ust. § 421 ods. 1 CSP, dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky a) pri riešení ktorej sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu, b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

14. Podľa ust. § 421 ods. 2 CSP, dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a/ až n/.

15. Podľa ust. § 357 písm. m/ CSP odvolanie je prípustné proti uzneseniu súdu prvej inštancie o nároku na náhradu trov konania.

16. Podľa ust. § 431 ods. 1, 2 CSP, dovolanie prípustné podľa § 420 CSP možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

17. Podľa ust. § 432 ods. 1, 2 CSP, dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia.

18. Podľa ust. § 434 CSP, dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

19. Podľa ust. § 440 CSP, dovolací súd je dovolacími dôvodmi viazaný.

20. Podľa ust. § 447 písm. c/ CSP, dovolací súd odmietne dovolanie, ak smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustné.

21. Z vyššie citovaných zákonných ustanovení je zrejmé, že na to, aby sa dovolací súd mohol zaoberať vecným prejednaním dovolania, musia byť splnené podmienky prípustnosti dovolania vyplývajúce z ust. § 420 alebo § 421 CSP a tiež podmienky dovolacieho konania, t. j. aby (okrem iného) dovolanie bolo podané včas, osobou na to oprávnenou a aby bolo odôvodnené prípustnými dovolacími dôvodmi, ktoré sú vymedzené spôsobom uvedeným v ust. § 431 až § 435 CSP. Ak dovolací súd dospeje k záveru, že dovolanie je procesne neprípustné, musí tento opravný prostriedok odmietnuť bez toho, aby sa zaoberal správnosťou napadnutého rozhodnutia. Na posúdenie otázky prípustnosti dovolania je pritom zásadne príslušný dovolací súd (IV. ÚS 238/07, IV. ÚS 163/08). Za predpokladu, že by NS SR - bez ohľadu na neprípustnosť mimoriadneho opravného prostriedku dovolateľa - pristúpil k posúdeniu vecnej správnosti rozhodnutia odvolacieho súdu a na tom základe ho prípadne zrušil, porušil by základné právo na súdnu ochranu druhej sporovej strany.

22. Dovolateľka prípustnosť a zároveň dôvodnosť dovolania založila na ustanovení § 420 písm. f/ CSP a súčasne ust. § 421 ods. 1 písm. a/ a c/ CSP. Dovolací súd v tejto súvislosti poukazuje na uznesenie veľkého senátu občianskoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1VCdo/1/2018 z 21. marca 2018, ktorým tento rozhodol, že kumulácia dovolacích dôvodov podľa ust. § 420 CSP a § 421 CSP je prípustná. V citovanom uznesení došlo k zmene právneho názoru vysloveného veľkým senátom občianskoprávneho kolégia NS SR v predchádzajúcom rozhodnutí sp. zn. 1VCdo/2/2017 z 19. apríla 2017, pričom z ust. § 48 ods. 3 CSP vyplýva záväznosť právneho názoru vyjadreného v rozhodnutí veľkého senátu pre ostatné senáty NS SR. Dovolací súd upriamuje pozornosť tiež na uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. PLZ. ÚS 1/2018 z 25. apríla 2018 vo veci zjednotenia odchýlnych právnych názorov senátov Ústavného súdu SR, týkajúcich sa kumulácie dôvodov prípustnosti dovolania podľa ust. § 420 a § 421 CSP. V citovanom uznesení Ústavný súd SR prijal zjednocujúce stanovisko, z ktorého vyplýva, že „Pokiaľ sú v dovolaní súbežne uplatnené dôvody prípustnosti dovolania podľa ust. § 420 CSP ako aj ust. § 421 CSP a Najvyšší súd Slovenskej republiky sa pri skúmaní prípustnosti dovolania obmedzí len na posúdenie prípustnosti z hľadiska ust. § 420 CSP, poruší tým právo na prístup k súdu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky”.

23. S poukazom na vyššie uvedené sa dovolací súd zaoberal otázkou prípustnosti dovolania podľa ustanovenia § 420 CSP, ako aj ustanovenia § 421 CSP.

24. Na stručné odôvodnenie (§ 451 ods. 3 CSP) dovolací súd v súvislosti s preskúmaním prípustnosti dovolania žalovanej podľa ust. § 420 CSP udáva, že zákon podanie dovolania nepripúšťa vo vzťahu k akémukoľvek rozhodnutiu odvolacieho súdu, ale len vo vzťahu k takému, ktoré spĺňa atribúty rozhodnutia vo veci samej alebo rozhodnutia, ktorým sa konanie končí.

25. Pod vecou samou treba rozumieť predmet konania tak, ako bol vymedzený v žalobe a o ktorom má byť v konaní vecne rozhodnuté. V sporovom konaní má rozhodnutie súdu vo veci samej výlučne formu rozsudku (§ 212 ods. 1 CSP). V odvolacom konaní môže byť preto rozhodnutím vo veci samej len rozsudok, ktorým odvolací súd potvrdil alebo zmenil rozsudok súdu prvej inštancie (§ 392 CSP).

26. V danom prípade je dovolaním napadnutý výrok uznesenia odvolacieho súdu, ktorým bolo zmenené uznesenie súdu prvej inštancie o nároku na náhradu trov konania tak, že v dôsledku existencie dôvodov hodných osobitného zreteľa, žiadnej zo strán nebol priznaný nárok na náhradu trov konania v súlade s ust. § 388 CSP v spojení s § 257 CSP. Rovnako je dovolaním napadnutý aj výrok uznesenia odvolacieho

súdu, ktorým uvedený súd rozhodol o nároku na náhradu trov odvolacieho konania tak, že nárok na náhradu týchto trov nepriznal žiadnej zo strán. Takéto rozhodnutie odvolacieho súdu nie je rozhodnutím vo veci samej, ale ani iným (nemeritórnym) rozhodnutím, ktorým sa konanie vo veci samej končí v zmysle § 420 CSP (ako napr. uznesenie o zastavení odvolacieho konania, uznesenie o odmietnutí odvolania a pod.). Dovolanie žalovanej preto smeruje proti rozhodnutiu (v časti výrokov o náhrade trov konania), proti ktorému nie je procesne prípustné.

27. Z vyššie uvedených dôvodov Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa ust. § 447 písm. c/ CSP dovolanie žalovanej ako neprípustné odmietol bez toho, aby sa zaoberal dôvodnosťou podaného dovolania. Dovolanie nevyvolalo také právne účinky, na základe ktorých by bolo možné uskutočniť meritórny dovolací prieskum napadnutej časti rozhodnutia. Pre úplnosť dovolací súd poznamenáva, že námietka žalovanej týkajúca sa vady postupu odvolacieho súdu, ktorý ju mal nesprávne poučiť, že voči napadnutým výrokom uznesenia nie je možné podať žiadny opravný prostriedok, nemá vplyv na vyslovený záver dovolacieho súdu o neprípustnosti dovolania. Pretože prípustnosť dovolania podľa ust. § 420 písm. f/ CSP je v tomto prípade vylúčená zo zákona, nie je možné ju založiť nijakým spôsobom.

28. Dovolateľka ďalej vyvodzovala prípustnosť dovolania aj z ustanovenia § 421 CSP. Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 tohto ustanovenia však nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol (okrem iného) podľa ust. § 357 písm. m/ CSP o odvolaní proti uzneseniu, ktorým súd prvej inštancie rozhodol o nároku na náhradu trov konania. S poukazom na uvedené dovolací súd konštatuje, že v danom prípade nie je dovolanie prípustné ani podľa § 421 CSP, preto ho podľa ust. § 447 písm. c/ CSP odmietol ako procesne neprípustné. K vyššie uvedenému dovolací súd podotýka, že uplatnenie dôvodov prípustnosti dovolania podľa ust. § 421 ods. 1 písm. a/ a c/ naraz je protichodné a logicky sa vylučuje. Dovolateľ nemôže zároveň namietat, že odvolací súd sa odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu (písm. a/ citovaného ustanovenia) a zároveň, že konkrétna právna otázka je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (písm. c/ citovaného ustanovenia). Dovolanie žalovanej z hľadiska ňou vymedzených dovolacích dôvodov v zmysle ust. § 421 ods. 1 písm. a/ a c/ CSP by teda nemalo opodstatnenie ani za predpokladu, že by spĺňalo podmienku prípustnosti.

29. V dovolacom konaní úspešnému žalobcovi vzniklo právo na náhradu trov dovolacieho konania proti žalovanej, ktorá úspech nemala (§ 453 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP). Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania dovolací súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3, veta druhá CSP). O výške náhrady trov konania žalobcu rozhodne súd prvej inštancie (§ 262 ods. 2 CSP).

30. Rozhodnutie prijal dovolací senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.